

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 lipca 2009 r.

Sąd Okręgowy w Katowicach XIX Wydział Gospodarczy Odwoławczy
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Maria Kozubska-Maciąga (spr.)

Sędziowie: SO Olga Gornowicz-Owczarek

SO Dariusz Chrapoński

Protokolant: st. sekr. sądowy Anna Skrzypek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 9 lipca 2009 r. w Katowicach

sprawy z odwołania Konsorcjum:

1. Przedsiębiorstwa Wielobranżowego "Wanda-Lech" Spółki

r

z ograniczoną odpowiedzialnością w Rudzie Śląskiej

2. Zakładu Handlowo - Usługowego ALT SC Alicji Juśkiewicz, Ryszarda Śliwickiego w Sosnowcu

3. Przedsiębiorstwa Produkcyjno - Handlowo - Usługowego
"Gastronomiczna" Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Rudzie

r

Śląskiej

4. Przedsiębiorstwa Wielobranżowego "DARTEX" Elżbieta Kasprzyk

z

w Rudzie Śląskiej

przeciwko Kompanii Węglowej Spółce Akcyjnej w Katowicach

o udzielenie zamówienia publicznego

na skutek skargi odwołującego Konsorcjum:

1. Przedsiębiorstwa Wielobranżowego "Wanda-Lech" Spółki

7 ograniczoną odpowiedzialnością w Rudzie Śląskiej

2. Zakładu Handlowo - Usługowego ALT SC Alicji Juśkiewicz, Ryszarda Sliwickiego w Sosnowcu

3. Przedsiębiorstwa Produkcyjno - Handlowo - Usługowego "Gastronomiczna" Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Rudzie Śląskiej

4. Przedsiębiorstwa Wielobranżowego "DARTEX" Elżbieta Kasprzyk w Rudzie Śląskiej

od wyroku Krajowej Izby Odwoławczej przy Prezesie Urzędu Zamówień Publicznych w Warszawie

z dnia 29 kwietnia 2009 r. sygn. akt KIO/UZP 504/09

1. oddała skargę;
2. zasądza od skarżącego na rzecz zamawiającego Kompanii Węglowej SA w Katowicach kwotę 3.600,-zł (trzy tysiące sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania skargowego.

Sygn. akt XIX Ga 223/09

UZASADNIENIE

Krajowa Izba Odwoławcza przy Prezesie Urzędu Zamówień Publicznych w Warszawie wyrokiem z dnia 29 kwietnia 2009 r., sygn. akt KIO/UZP 504/09 oddaliła odwołanie wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia publicznego, a to Przedsiębiorstwa Wielobranżowego Wanda - Lech spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Rudzie Śląskiej, Alicji Juśkiewicz i Ryszarda Gliwickiego, Elżbiety Kasprzak oraz Przedsiębiorstwa Produkcyjno - Handlowo - Usługowego „Gastronomiczna” spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Rudzie Śląskiej, wniesione od rozstrzygnięcia przez Zamawiającego - Kompanię Węglową Spółkę Akcyjną w Katowicach protestu z dnia 27 marca 2009 r., w postępowaniu o udzieleniu zamówienia publicznego, którego przedmiotem była dostawa bonów żywieniowych na realizację posiłków profilaktycznych w okresie 12 miesięcy oraz zapewnienie realizacji tych bonów w punktach (placówkach) handlowych i gastronomicznych dla pracowników Kompanii Węglowej Spółki Akcyjnej w Katowicach Oddział KWK „Halemba Wirek”.

W uzasadnieniu orzeczenia Krajowej Izby Odwoławczej skład orzekający^w stwierdził, iż uwzględniając treść art. 191 ust. 3 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2007 r., nr 223, poz. 1655 ze zm.), dalej jako Pzp, pozostawiono bez rozpoznania zarzuty podniesione w odwołaniu, a nie zawarte w

proteście oraz zarzuty zgłoszone w proteście, lecz nie podtrzymywane na etapie odwołania. Izba nie dopatrzyła się wad przedmiotowego postępowania, które uniemożliwiałyby zawarcie ważnej umowy w sprawie zamówienia publicznego i uzasadniałyby konieczność nakazania unieważnienia postępowania. Niezależnie od powyższego, odnosząc się do zarzutów protestu i odwołania, Krajowa Izba Odwoławcza podzieliła argumentację Zamawiającego w przedmiocie zarzutów dotyczących ceny i przedmiotu zamówienia, przyznając, iż są one spóźnione i

podlegają odrzuceniu, stosownie do treści art. 187 ust. 4 pkt. 4 ustawy Pzp. w zw. z art. 180 ust. 3 pkt. 2 ustawy Pzp., termin zawity bowiem na skorzystanie ze środka ochrony prawnej na zawarte w specyfikacji istotnych warunków zamówienia (siwz) postanowienia upłynął w dniu 18 października 2008 r. Ponadto kwestie dotyczące postanowień siwz były już przedmiotem rozpoznania przed Krajową Izbą Odwoławczą (wyrok z dnia 21 listopada 2008 r., sygn. akt KIO/UZP 1274/08), zatem stosownie do treści art. 187 ust. 4 pkt. 5 ustawy Pzp zarzuty w tym zakresie podlegały odrzuceniu także z tego powodu. Kolejny zarzut Odwołujących się, a to zarzut podania w ofercie przez Wykonawcę - Urasol spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością nieprawdziwych informacji mających wpływ na wynik postępowania, Izba oceniła jako bezzasadny, wobec uznania przez Zamawiającego tego zarzutu w rozstrzygnięciu protestu i zobowiązania się do wystąpienia o wyjaśnienie tej kwestii do Wykonawcy. Krajowa Izba Odwoławcza uznała także za nieuzasadniony zarzut dotyczący braków w ofercie SODEXHO PASS POLSKA spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie. W ocenie Izby, skoro Wykonawca w ofercie nie dołączył wykazu podwykonawców, zgodnie z załącznikiem nr 7 siwz, oznacza to zamierza zrealizować zamówienie samodzielnie, bez udziału podwykonawców. Jak wynika z postanowień siwz, przedmiotem zamówienia jest dostawa bonów żywieniowych oraz zapewnienie realizacji tych bonów w odpowiednich placówkach, zatem zdaniem Izby zapewnienie realizacji bonów nie musi wiązać się z powierzeniem części przedmiotu zamówienia podwykonawcy, wystarczy samo dysponowanie punktami gastronomicznymi i handlowymi, co wykonawca wykazał dołączając do oferty wykaz punktów realizujących bony.

Od opisanego wyżej wyroku Krajowej Izby Odwoławczej skargę do Sądu Okręgowego wnieśli wykonawcy wspólnie ubiegający się o udzielenie zamówienia publicznego, reprezentowani przez lidera konsorcjum Przedsiębiorstwo Wielobranżowe Wanda - Lech spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Rudzie Śląskiej, zaskarżając w całości opisany wyżej wyrok Krajowej Izby Odwoławczej. Skarżący zarzucał naruszenie przepisów ustawy Prawo Zamówień Publicznych, a to :

- Art. 184 ust 1 poprzez nierozpoznanie istoty zarzutów objętych pkt 1 i 2 odwołania, a odnoszących się do braku w wybranej ofercie ceny i przedmiotu zamówienia;
- Art. 7 ust 3 w zw. z art. 2 pkt 1 i art. 91 ust. 2 poprzez dokonanie wyboru najkorzystniejszej oferty i w konsekwencji udzielenia zamówienia wykonawcy wybranemu z rażącym naruszeniem w/w przepisów, gdyż przedmiotem jego oferty są świadczenia, które nie mogą zostać uznane za dostawę, roboty budowlane czy usługi;
- Art. 188 ust. 1 i 6 poprzez bezzasadne oddalenie wniosków o przeprowadzenie dowodów z zeznań Alicji Juśkiewicz i Ryszarda Siwickiego;
- Art. 24 ust. 2 pkt 2 poprzez utrzymanie w mocy decyzji zamawiającego, który z postępowania nie wykluczył P. W. „Urasol” Sp. z o.o. mimo że podał on w ofercie nieprawdziwe informacje mające wpływ na wynik postępowania;
- Art. 24 i 26 poprzez zaakceptowanie decyzji zamawiającego, który nie wykluczył z postępowania wykonawcy Sodexho Pass Polska Sp. z o.o. i jego oferty nie odrzucił, mimo że nie zawierała ona załącznika nr. 7

wskazując na powyższe uchybienia, skarżący wnieśli o zmianę wyroku w zaskarżonej części oraz nakazanie zamawiającemu, aby powtórzył dotychczasowe czynności oceny ofert i wyboru oferty najkorzystniejszej, w drugiej kolejności nakazanie zamawiającemu, aby wykluczył z postępowania Wykonawców: Przedsiębiorstwo Wielobranżowe URASOL spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością oraz SODEXHO PASS Polska spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością i odrzucił oferty wyżej wskazanych wykonawców. W skardze skarżący wnieśli również o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadków wskazanych w odwołaniu

Na uzasadnienie skargi skarżący podnieśli, iż istotą podniesionych zarzutów odnoszących się do braku w wybranej ofercie ceny i przedmiotu zamówienia w rozumieniu ustawy Pzp nie jest treść postanowień specyfikacji istotnych warunków zamówienia, lecz zarzut dotyczy czynności Zamawiającego, polegających na nieprawidłowej ocenie ofert i w efekcie dokonaniu wadliwego wyboru

najkorzystniejszej oferty. W konsekwencji Zamawiający jak i Krajowa Izba Odwoławcza błędnie zastosowała przepis art. 180 ust 3 i 4 ustawy Pzp, uznając, iż wskazane zarzuty zostały wniesione po terminie, bowiem terminy określone w powołanych przepisach odnoszą się jedynie do zaskarzania postanowień siwz. Zdaniem skarżących zarzut ten winien być przez Izbę oceniony merytorycznie. Ponadto w ocenie skarżących niesłuszne jest także stanowisko Izby w przedmiocie wniosków dowodowych, zgłoszonych przez skarżących w odwołaniu dla zwłoki. Według skarżących wybór środków dowodowych, jakimi chce wykazać przytaczane okoliczności faktyczne należy do skarżącego i niezasadny jest zarzut Izby co do zamiaru przewlekania postępowania, bowiem żadne okoliczności faktyczne na to nie wskazują. Ponadto Skarżący wskazali, iż Wykonawca SODEXHO PASS Polska sp. z o.o. nie posiada własnych punktów gastronomicznych, a zatem realizacja bonów żywieniowych możliwa jest jedynie przy udziale podwykonawców. Skarżący nie zgadzają się z rozumieniem pojęcia „dysponowanie”, wynikającego z uzasadnienia orzeczenia Izby. Za oczywiście błędne skarżący uznali twierdzenia Krajowej Izby Odwoławczej co do braku wad postępowania, które uniemożliwiłoby zawarcie ważnej umowy o udzielenie zamówienia publicznego i były podstawą do unieważnienia postępowania. Zdaniem skarżących oferta Wykonawcy - Przedsiębiorstwa wielobranżowego URASOL spółki z ograniczoną odpowiedzialnością jest sprzeczna z bezwzględnie obowiązującymi przepisami ustawy Pzp, w konsekwencji zawarta umowa pomiędzy Zamawiającym i Wykonawcą będzie nieważna, zgodnie z treścią art. 146 ust. 1 pkt. 5 i 6 ustawy Pzp.

W odpowiedzi na zarzuty skargi, Zamawiający wniósł o jej oddalenie i zasądzenie od Skarżących na rzecz Zamawiającego kosztów zastępstwa procesowego.

Na rozprawie w dniu 9 lipca 2009 r. pełnomocnicy stron podtrzymali swoje dotychczasowe stanowiska w sprawie.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Skarga Konsorcjum jako bezzasadna podlega oddaleniu na podstawie art. 198 ust. 2 zd. 1 pzp.

Sąd Okręgowy podziela w pełni stanowisko Krajowej Izby Odwoławczej wyrażone w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia a zarzuty podniesione w skardze skutku zamierzonego nie zasługują na uwzględnienie.

Przed wszystkim należy wskazać, że wykonawca (skarżący) kwestionuje czynności zamawiającego polegające na ocenie ofert i wyborze oferty najkorzystniejszej, twierdząc, że oferty:

Najkorzystniejsza tj. złożona przez Przedsiębiorstwo Wielobranżowe „Urasol” Sp. z

o.o. , oraz druga w kolejności- oferta Sodexho Pass Polska Sp. z o.o. winny być odrzucone i wykonawcy wykluczeni z postępowania o udzielenie zamówienia publicznego.

W odniesieniu do oferty Sodexho Pass Polska skarżący wskazuje, że nie zawiera ona załącznika nr. 7 (wskazanie podwykonawców), a mając na uwadze, iż wykonawca ten nie posiada własnych punktów gastronomicznych faktycznie zamówienie w zakresie realizacji bonów wykonywane musiałoby być przy pomocy podwykonawców.

Sąd Okręgowy podziela w tej mierze stanowisko KIO, uznając , że załącznik nr. 7 dołączają do oferty tylko ci wykonawcy, którzy zamówienie chcą realizować przy pomocy podwykonawców wskazanych w tymże załączniku. Skoro wykonawca chce realizować zamówienie własnymi siłami, to nieracjonalnym byłoby dołączenie do oferty nie wypełnionego formularza załącznika nr. 7.

Nieuprawnionym jest też stanowisko skarżącego, że przedmiotem zamówienia jest realizacja bonów żywieniowych, gdyż faktycznie jest to „dostawa bonów żywieniowych na realizację posiłków profilaktycznych oraz zapewnienie realizacji tych bonów w punktach (placówkach) handlowych i gastronomicznych...”

Pojęcie „zapewnienie realizacji” nie jest bowiem tożsame z pojęciem „realizacja” gdyż, oznacza tylko gwarancję możliwości zrealizowania bonów we wskazanych przez oferenta (załącznik nr. 6) punktach handlowych i gastronomicznych.

Tym samym oferent zapewnia, że osoby uprawnione (pracownicy) będą mogli uzyskać posiłki czy produkty w konkretnych miejscach (punktach, placówkach). Kwestia czy placówki te będą należały do oferenta czy też do osób trzecich z którymi

oferent zawarł stosowne umowy cywilnoprawne nie oznacza, wbrew odmiennemu stanowisku skarżącego, że zamówienie będzie realizowane przy pomocy podwykonawców.

Podwykonawcą może być bowiem tylko taki podmiot, który w całości lub w części wykonuje zobowiązanie wykonawcy, a więc jak nin. przypadku, „dostarcza bony i zapewnia ich realizację we wskazanych placówkach”, a nie taki podmiot który bezpośrednio realizuje bony tzw. wydaje posiłki czy artykuły spożywcze o określonej wartości.

W świetle powyższego - zdaniem Sądu Okręgowego- brak było podstaw zarówno do odrzucenia oferty Sodexho Pass Polska , jak i do wykluczenia tego wykonawcy na podstawie powoływanych przez skarżącego przepisów art. 24 i 26 Pzp.

Podobnie niezasadnym był zarzut skarżącego co do zaniechania przez zamawiającego wykluczenia wykonawcy PW „Urasol” Sp o.o. Skarżący wskazał, że ten wykonawca podał nieprawdziwą informację poprzez wskazanie jako swojego podwykonawcy jednego z konsorcjantów skarżącego a mianowicie Zakład Handlowo-Usługowy „Alt” spółka cywilna Alicja Juśkiewicz i Ryszard Sliwicki.

Niezależnie nawet od tego, że przepisy Pzp nie zabraniają tego, by podmiot wskazany jako podwykonawca przez jednego z uczestników postępowania o udzielenie zamówienia publicznego był jednocześnie członkiem konsorcjum które również ubiega się o to zamówienie, to zważyć należy, że przepis art. 24 ust. 2 pkt 2 Pzp nakazuje zamawiającemu wykluczenie takiego wykonawcy który złożył nieprawdziwe informacje mające wpływ na wynik postępowania.

Ciężar dowodu nie tylko co do podania nieprawdziwych informacji w ofercie, ale także związku z wynikiem prowadzonego postępowania obciąża skarżącego. Obowiązku temu skarżący nie sprostął.

W okolicznościach rozpoznawanego przypadku zamawiający uznał taki zarzut w rozstrzygnięciu protestu i zobowiązał się do wystąpienia do wykonawcy Urasol do

wyjaśnienia tej kwestii.

Skarżący nie zarzuca, by zamawiający zadeklarowanych czynności nie dokonał, bądź wyjaśnienia nie zostały złożone czy też również były nieprawdziwe.

Skarżący odnosi się tylko do oferty innego wykonawcy (PW Urasol), co w ocenie Sądu Okręgowego jest niewystarczające do uwzględnienia zarzutu skargi.

W dołączonych aktach pomocniczych UZP dot. nin. postępowania znajduje się pismo sp. z o.o. „Urasol” (nie uwzględnione zgłoszenie przystąpienia) z którego wynika, że dysponuje on pisemną deklaracją zgody wspólników spółki cywilnej „Alt” na współpracę w zakresie drukowania bonów po udzielenie spółce „Urasol” przedmiotowego zamówienia publicznego. Niewątpliwie deklaracja taka nie narusza art. 22 Pzp i uprawniała do wskazania konkretnego podwykonawcy.

Sąd Okręgowy podziela stanowisko KIO co do zbędności postępowania dowodowego w zakresie zeznań wskazanych świadków.

Dokumentarny materiał dowodowy zebrany w sprawie dał pełny obraz stanu faktycznego i umożliwił wydanie rozstrzygnięcia co do zasadności odwołania i w konsekwencji zasadności skargi.

Zważyć przy tym należy, że nie zachodziło zarzucone naruszenie przez KIO - art. 187 ust. 1 Pzp. Wskazywane w skardze jak w pkt. 1 i 2 odwołania zarzuty odnosiły się do wadliwości najkorzystniejszej oferty która nie zawierała ceny i przedmiotu zamówienia.

Trafnie KIO wskazała, że zarzuty te dotyczą postanowień SIWZ, a zatem winny być oprotestowane w stosownym, ustawowym terminie; nadto były już przedmiotem rozpoznania i rozstrzygnięcia przez Krajową Izbę Odwoławczą co do ich istoty.

Skarżący nie zarzuca, by oferty wykonawców PW Urasol i Sadexho Pass Polska, a także i jego oferta były niezgodne z SIWZ, ale podnosi, że oferty złożone zgodnie ze specyfikacją co do przedmiotu zamówienia nie zawierają w istocie ani przedmiotu zamówienia ani ceny w rozumieniu wskazanych przepisów. Twierdzi też, że zarzuty takie można również podnosić przy wyborze najkorzystniejszej oferty.

Poglądu takiego nie sposób podzielić.

Przepisy Pzp w sposób formalny i rygorystyczny regulują zarówno terminy jak i czynności które w tych terminach można kwestionować środkami ochrony prawnej. Przy zaskarżeniu wyboru najkorzystniejszej oferty wykonawca nie może skutecznie zarzucać wadliwości poszczególnych postanowień SIWZ, bo taki właśnie ma wydźwięk skarga w niniejszej sprawie.

Sygn. akt XIX Ga 223/09

POSTANOWIENIE

Dnia 20 lipca 2009 r.

Sąd Okręgowy w Katowicach XIX Wydział Gospodarczy Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Maria Kozubska - Maciąga (spr.)

Sędziowie: SSO Olga Gornowicz - Owczarek

SSO Dariusz Chrapoński

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 30 lipca 2009 r. w Katowicach
sprawy ze skargi Konsorcjum firm:

- Przedsiębiorstwo Wielobranżowe „Wanda-Lech” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Rudzie Śląskiej
- Zakład Handlowo-Usługowy „Alt” spółka cywilna Alicja Juśkiewicz, Ryszard Siwicki w Gliwicach
- Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Usługowe „Gastronomiczna” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Rudzie Śląskiej
- Przedsiębiorstwo Wielobranżowe „Dartex” Elżbieta Kasprzyk w Sosnowcu

przeciwko Kompanii Węglowej Spółce Akcyjnej w Katowicach
o udzielenie zamówienia publicznego
w przedmiocie sprostowania z urzędu
postanawia:

sprostować oczywistą omyłkę pisarską w wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 9 lipca 2009 r., sygn. akt XIX Ga 223/09 w ten sposób, że w komparycji wyroku po słowie „Sędziowie” zamiast: „SO Olga Gornowicz - Owczarek SO Blanka Zorębska SO Dariusz Chrapoński” wpisać: „SO;Qtga'Gornowicz - Owczarek SO Dariusz Chrapoński”

A/

ZGt

UZASADNIENIE

W wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 9 lipca 2009 r., sygn. akt XIX Ga 223/09 na skutek oczywistej omyłki pisarskiej błędnie wpisano skład orzekający w sprawie. Jak wynika z protokołu rozprawy apelacyjnej (k. 133) oraz z podpisów złożonych pod sentencją orzeczenia (k. 134), wyrok w sprawie został wydany przez Sąd w składzie: Przewodniczący: SSO Maria Kozubska - Maciąga (spr.),

Sędziowie: SSO Olga Gornowicz - Owczarek, SSO Dariusz Chrapoński.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 350 § 1 i 2 k.p.c. Sąd dokonał sprostowania komparacji wyroku z urzędu, orzekając jak w sentencji.

Na oryginitale włąć
ZGODNOŚĆ ZORi

slwier
v D P T A'

Sygn. akt XIX Ga 223/09

POSTANOWIENIE

Dnia 12 czerwca 2009 r.

Sąd Okręgowy w Katowicach XIX Wydział Gospodarczy Odwoławczy
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Maria Kozubska - Maciąga (spr.)

Sędziowie: SSO Krystyna Faściszewska - Rąba

SSO Olga Gornowicz - Owczarek

W po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 12 czerwca 2009 r. w Katowicach

sprawy ze skargi Konsorcjum firm:

- Przedsiębiorstwo Wielobranżowe „Wanda-Lech” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Rudzie Śląskiej
- Zakład Handlowo-Usługowy „Alt” spółka cywilna Alicja Juśkiewicz, Ryszard Siwicki w Gliwicach
- Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Usługowe „Gastronomiczna” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Rudzie Śląskiej
- Przedsiębiorstwo Wielobranżowe „Dartex” Elżbieta Kasprzyk w Sosnowcu

przeciwko Kompanii Węglowej Spółce Akcyjnej w Katowicach

o udzielenie zamówienia publicznego

na skutek zażalenia Konsorcjum firm:

- Przedsiębiorstwo Wielobranżowe „Wanda-Lech” Spółka z ograniczoną

r

odpowiedzialnością w Rudzie Śląskiej

- Zakład Handlowo-Usługowy „Alt” spółka cywilna Alicja Juśkiewicz, Ryszard Siwicki w Gliwicach
- Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Usługowe „Gastronomiczna” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Rudzie Śląskiej
- Przedsiębiorstwo Wielobranżowe „Dartex” Elżbieta Kasprzyk w Sosnowcu

od postanowienia Sądu Okręgowego w Katowicach

z dnia 27 maja 2009 r. sygn. akt XIX Ga 223/09

postanawia:

Sygn. akt XIX Ga 223/09

UZASADNIENIE

Składając skargę od wyroku Krajowej Izby Odwoławczej przy Prezesie Urzędu Zamówień Publicznych w Warszawie z dnia 29 kwietnia 2009 r. Konsorcjum firm wymienionych w sentencji złożyło wniosek o zwolnienie od opłaty sądowej od skargi z uwagi na niemożność wygospodarowania środków na koszty sądowe. Skarżący, składający się z podmiotów gospodarczych dotkniętych bezpośrednio skutkami globalnego kryzysu, nie posiada wolnych środków finansowych ani majątku, który mógłby przeznaczyć na opłatę sądową.

Sąd Okręgowy, do którego skarga wpłynęła, postanowieniem z dnia 27 maja 2009 r., wniosek o zwolnienie od kosztów oddalił, nie sporządzając uzasadnienia, a odpis orzeczenia doręczył skarżącemu z pouczeniem, iż nie przysługuje od niego zażalenie.

Mimo pouczenia, skarżący od powyższego postanowienia złożył zażalenie kierując je do Sądu Okręgowego, który orzeczenie wydał. Domagał się zmiany postanowienia poprzez zwolnienie go od opłaty od skargi zarzucając brak uzasadnienia zaskarżonego postanowienia i wskazując, że nie dysponuje środkami dostatecznymi na poniesienie opłaty od skargi, co podniósł we wniosku. Zmuszanie go tbr do wydatkowania środków przeznaczonych na bieżące koszty działalności przedsiębiorstwa na koszty sądowe prowadzi do zaciągnięcia zobowiązań, których być

może nie będzie w stanie spłacić.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie jako niedopuszczalne podlega odrzuceniu.

Stosownie do art.194§2 ustawy Prawo zamówień publicznych - w postępowaniu toczącym się wskutek wniesienia skargi od orzeczenia KIO - Sąd

stosuje odpowiednio przepisy kodeksu postępowania cywilnego o apelacji, o ile przepisy działu 4 pzp nie stanowią inaczej.

Nie ulega przy tym wątpliwości, że Prawo zamówień publicznych nie reguluje w ogóle kwestii związanych z opłaceniem skargi, zwolnienia od kosztów sądowych czy też systemu środków odwoławczych w tej materii. Stąd też przepisy kodeksu postępowania cywilnego znajdują zastosowanie wprost.

Sąd Okręgowy, rozpoznający skargę na wyrok KIO działa jak Sąd Ii-ej instancji (por. też art. 198 ust.4 Prawa zamówień publicznych), co oznacza, iż środki odwoławcze od orzeczeń tego Sądu dopuszczalne są tylko wówczas gdy przepis ustawy tak stanowi. Katalog orzeczeń Sądu Ii-ej instancji zaskarżalnych do Sądu Najwyższego, zawiera przepis art.394¹ k.p.c. Postanowienie o odmowie zwolnienia od

kosztów sądowych w katalogu tym się nie mieści, co skutkowało odrzuceniem zażalenia jako niedopuszczalnego na podstawie art.373 k.p.c. w zw. z art.397§2 k.p.c. i art. 194 ust.2 Prawa zamówień publicznych.

Na marginesie wskazać też należy, iż Sąd nie ma obowiązku uzasadniać ani z urzędu ani na wniosek postanowień wydanych na posiedzeniu niejawnym od których nie przysługuje środek odwoławczy (por. art.357 k.p.c).

Wreszcie mylny jest pogląd skarżącego, iż jego oświadczenie że nie może wygospodarować dostatecznych środków na koszty sądowe jest wystarczające dla uwzględnienia jego wniosku o zwolnienie od tych kosztów. Znajdujący w tym zakresie zastosowanie przepis art. 103 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych wymaga wykazania (udowodnienia), że podmiot ubiegający się o zwolnienie od kosztów nie ma dostatecznych środków na ich pokrycie. Skarżący na tę okoliczność żadnych dowodów nie złożył, a samo jego oświadczenie koliduje także z decyzją KIO nakazującą zwrot na rzecz skarżącego (odwołującego się) kwoty 12.713 zł z sumy wpisu uiszczonej przy wnoszeniu odwołania. Kwota ta przekraczała 4-rokrotnie wysokość opłaty od skargi, którą zresztą skarżący na wezwanie Sądu uiszczył w dniu 5 czerwca 2009 r.

Powyższe rozważania pozostają jednak bez znaczenia dla stwierdzenia

Uznając, że w/w zarzuty zgłoszone zostały po upływie ustawowego terminu, Sąd Okręgowy uznał, że nie wymagają one merytorycznego rozstrzygnięcia i tym samym nie mogą wzruszyć trafności wyroku KIO.

Mając powyższe na uwadze skargę oddalono na podstawie art. 198 ust. 2 Pzp oraz w zakresie kosztów postępowania dla wygrywającego zamawiającego- art. 98 kpc w zw. z art. 194 ust. 2 Pzp